

Miniatūra

Ceļš

Mīlestības dziesma Tam, kurš ir Ceļš, Patiesība un Dzīvība

Laila Čakare

Mēs sastapāmies, un es Tevi iemīlēju. Ap mums bija mūžīgais pavasarīs. Viss skanēja un gavilēja, un mūsu pēdas neskārās pie zemes. Tu man teici, ka vedīsi mani uz mājām, un es gāju Tev līdzī, ne mirkli nešauboties. Es uzticējos Tev.

Ik dienas Tu mani apbēri dāvanām, tādām, ko neviens cits nespēj dot. – Tu man dāvāji sauli un vēju, putnu dziesmas un ziedu smaržu. Tomēr ar laiku man šķita, ka Tavi skūpstī kļūsti vēsāki un atturīgāki. Vai varbūt tādi bija kļuvuši manējie? Ka Tu esi kaut kur prom aizvien ilgāk un ilgāk. Vai varbūt projām biju es? Un kādu rītu es pamodos, bet Tevis nebija līdzās. Es Tevi saucu, meklēju, gaidīju...

Un tad es ieraudzīju taku savā priekšā. Un

takas smiltīs bija Tavas pēdas. Tās tiešam bija TAVAS! – Es taču tās tik labi pazinu. Tu esi prom? Un atstāji mani šeit?! Un kā tad ar mājām?

Man vajadzēja Tevi panākt, un es skrēju pa šo taku līdz pagurumam. Kad bezspēkā pakritu, Tu atkal biji pie manis. Tu mani apskāvi un skūpstī kā senāk. Tu teici, ka Tev jābūt mājās, bet Tu gaidīsi mani. Tu sacīji, ka šis ir īstais ceļš, un aijāji mani, līdz es iemigu.

Kad pamodos, Tevis atkal nebija līdzās. Vismaz es Tevi nerēdēju. Toties tagad es zināju, kas man jādara. Es apņēmīgi devos pa taku uz priekšu.

Tā bija ļoti akmeņaina taka un visu laiku veda pret kalnu. Un, kaut arī tā bija ļoti vientoļa, dažkārt es sastapu ļaudis. Vai nu kāds panāca mani, vai arī es kādu, un brīdi mēs gājām kopā. Arī sie ļaudis gāja uz mājām. Uz Tavām mājām. Bet mani nebija greizsirdības.

Reiz taku šķērsoja cits ceļš. ļaudis pa to nemītīgi gāja un brauca. Viņi bija līksni, un viņu kājas nebija nobrāztas gar akmeniem. Viņi sauka mani līdzi, teikdamī, ka šis ir īstais novirzījušies.

Es piecēlos un turpināju pa to iet. Iet pie Tevis. Jo Tu mani gaidi. Un es Tev uzticos. **BDĀ**

Intervija

(Turpinājums no 4. lpp.)

atsauksmes, gan tādas, par kurām saņemtas sūdzības. Liepājas diecēzē notiek regulāras kapitura sēdes, tur arī tika lemts, kādā veidā notiks vizitācijas, kā tās noritēs, kāds ir to uzdevums.

Manuprāt, šādas vizitācijas prakses atjaunošana ir ļoti vajadzīga. Pagaidām tās gan plānotas tikai Liepājas bīskapa iecirknī.

Saki, līdz, kā Tu kā LELB revidēti māsu draudzes saimniekošanu?

Man ir grūti sniegt pilnīgi objektīvu viedokli par to, kā saimnieko Biķeru draudze, un tam ir pavisam vienkārši iemesli – man kā LELB revidēntam nākas apmeklēt ne jau tās labākās draudzes, tāpēc mans skatījums ir salīdzinošs, turklāt pats esmu arī mūsu draudzes padomes loceklis. Tomēr dažus secinājumus gan varu paust droši: no sliktiem saimniekotājiem pilnīgi noteikti esam ļoti tālu. Mēs varam runāt tikai par sīkām neizdarībām, par sīkām problēmām.

Īpaši vēlos uzsvērt kādu niansi – mūsu draudzē nenotiek atsevišķas draudzes valdes sapulces, bet tikai padomes sapulces – tajās tiek pieņemti pilnīgi visi lēmumi, kā arī tiek sekots, ko un kā esam izdarījuši. Manuprāt, tas ir pareizi, jo tieši tajās draudzēs, kur padomes sapulces ir retas un valde saimnieko patstāvīgi, rodas dažādas saimnieciska rakstura problēmas. Mēs tomēr esam pilsētas draudze, un mums ir pietiekami daudz draudzes loceklu, kas var pilnvērtīgi darboties padomē. **BDĀ**

Paldies par interviju!

Intervēja Eva Lūse

Lasītājs jautā

"Un kāda nabaga atraitne nāca un iemeta divi artavas, tas ir viens kvadrants.

Un Viņš pieaicināja Savus mācekļus un tiem sacīja: "Patiess Es jums saku: šī nabaga atraitne vairāk ir iemetusi nekā visi, kas ziedojušus šķirstā ir metuši.

Jo visi no savas pārpilnības ir metuši; bet šī no savas nabadzības ir iemetusi visu, kas tai bija, visu savu padomu."

(Mk 12:42-44)

Labdien, draudzes avīzes redakcija! Lasot vai dzirdot šo Bībeles fragmentu, mani vienmēr pārņem savās mulsums. Savās tādēļ, ka īsti šos vārdus neizprotu. Nedomāju, ka Jēzus būtu tikai atraitņu un grūtieņu draugs, bet turīgos uzlūkotu gandrīz vai ar "šķirisku" naidu. Tomēr es tāpat kā bagātās jauneklis – lai arī ne tuvu neesmu bagāts cilvēks – nespētu atdot visu savu mantu Dieva lietām. Vismaz šodien. Vismaz šajos laikos. (Varbūt to darītu kādos vajāšanu laikos? – Nezinu.) Un vai Dievs vispār to no manis gribētu sagaidīt? Skaidri apzinos savu vājumu un – laikam tācu – arī neuzticību Dievam. Ko tad lai īsti mācāmies no šiem Jēzus vārdiem Mk 12:42-44?

Šoreiz atbildei citēsim F. Megeru, Alojas luterānu draudzes mācītāju 19. gs., kurš īsi un tieši skaidro šo Rakstu vietu (1880):

Nav sacīts, ka tās lielās dāvanas, ko bagātie iemetuši, visas bija nicināmas (lai gan būs bijušas arī tādas, piemēram, Mt 6:1), bet nabaga atraitnes mazā dāvana Dieva acīm bija vairāk tīkama. Viņai bija liela ticība uz

Dievu – Dieva namam, pati nabaga būdama, viņa savu artavu deva, cerēdama: gan Dievs par viņu gādās arī rīt! Viņai bija arī pilnīga mīlestība – viņa visu savu padomu iemeta, nevienu no diviem naudas gabaliem nepaturodama sev.

To stāstu, lai iepriecinās tas nabags, kas labprāt dod un ūzlojas, ka viņam tik maz vien ir, ko dot. Un no šā stāsta lai mācās kaunēties tas bagātās, kas ar savu lielo spēku maz laba dara un, kad arī daudz dod, tomēr tā vien dod, ka priekš viņa tas nekas nav.

Dievs nelūko uz to, kas acu priekšā, bet Dievs uzlūko sirdi. Tad nu ikkatrs lai dod nevis tā, ka nejūt, bet tā, ka jūt. Katram jādod ne vien, kas top prasīts, bet arī no paša laba prāta. Tad visa draudzes būšana ziedēs. Bet kauns tiem, kam naudas gan ir visādām lietām, bet priekš baznīcas un skolām nav. **BDĀ**

BIKERU DRAUDZĒ
(jūnijā-augustā)

Dievkalpojumi

Svētdienās 10:00
Otrdienu 7:00

Katehēzes

Pirmdienu 18:00

Mācītājs pieņem apmeklētājus

Pirmdienu 17:00-18:00

Uzzīnas pa tālr. 67702517,
67537229, 29172798

www.bikerudraudze.lv

2011. gada maijs

Kamēr vēl esi celā

Roberts Feldmanis

Tāpēc, kad tu upurē savu dāvanu uz altāra un tur atminies, ka tavam brālim ir kas pret tevi, tad atstāj turpat altāra priekšā savu dāvanu, noeji un izligsti papriekš ar savu brāli un tad nāc un upurē savu dāvanu. Esi labprātīgs savam pretiniekam bez kavēšanās, kamēr ar viņu vēl esi celā, ka pretinieks tevi nenodod soģim un soģis tevi nenodod sulainim, un tevi neiemet cietumā. Patiesi Es tev saku: tu no turienes neiziesi, kamēr nenomaksāsi pēdējo artavu.

(Mt 5:23-26)

Kad tu upurē savu dāvanu – tas ir pielūšanas, tas ir dievkalpojuma brīdis. Pestītājs grib mums sacīt, ka dievkalpojums sākas jau ārpus Dieva nama. Dievkalpojumu ievada mūsu saikne, vienotība ar mūsu brāli, mūsu tuvāko. Dievu mīlēt no visas sirds, dvēseles, spēka un prāta – tas sākas ar mīlestību pret savu tuvāko kā pret sevi pašu. Izligšana ir nepieciešama, jo kā gan tu vari pazīt un mīlēt Dievu, ko neesi redzējis, ja tu nemīli savu brāli un savu tuvāko (1Jn 4:20). Tāpēc, pirms tu upurē savu dāvanu, ej un izligsti.

"Man tīk ūzlošība, ne upuris," – Dievs mums atgādina savā svētajā patiesībā, un tas mums sniedz mierinājuma pilnu drošību – ka Dievam no mums nav vajadzīgi nekādi upuri, bet Viņš parāda Savu ūzlošību pār mums. Šajos vārdos mēs reizēm neieklausāmies līdz galam: ūzlošība no Dieva puses ir dāvana, ko mēs bez nopelna, bez upura pienu summa saņemam kā Viņa mīlestības izpausmi pret mums. Viņam tīk ūzlošība, kas izlīst arī no mums – mūsu apkārtnē, uz mūsu tuviniekiem, mūsu brāļiem, uz mūsu tuvākajiem.

Tā ir liela ūzlošība, ko Dievs mums dāvā, un ūzlošība ir arī tā, ko tu parādi otram, kas tev ir blakus. Upuris, ko tu nesīsi uz altāra, ir tikai tā turpinājums, apliecinājums. Īstajam upurim ir jānotiek jau pirms Dieva nama sliedēša – tur, kur mūsu sirds atveras mīlestībā, piedošanā un piedošanas lūgšanā savam tuvākajam. Tāpēc atstāj Dieva priekšā, altāra priekšā savu dāvanu un vispirms upurē savu mīlestību, upurē savu lepnību, paštaisnību, vainas apziņu un necienīgumu.

Esi labprātīgs savam pretiniekam bez kavēšanās, kamēr esi ar viņu vēl celā. Kas

Mācītājs Roberts Feldmanis

šo ļoti nopietno, ļoti grūto, smago pienākumu – izlīgumu. Izlīgumu tieši tur, kur ir tik grūti kaut ko pārvērtēt, kur ir tik grūti pārestības piedot. Bet kas ir pārestības? Vai mēs tās neesam diezgan savā dzīvē redzējuši? No niecīga sīkuma cilvēku starpā sākas naids, šķelšanās, rūgtums un asaras – kāda skrampa, kas skārusi pašapziņu vai lepnību, ir likusi novērsties un nocietināties. Tu nemaz nezinī, kāpēc ir noticis tā, nemaz nezinī, kas ir bijis otrs apzinājis un vai tur maz ir bijis jaunums, vai tur maz ir bijis kāds iemesls vai griba tevi ievainot. Pārvērtē par jaunu savas sāpes, savas brūces, savas bēdas, savus sarūgtinājumus! Mēs tik ļoti ātri savā sīkumā cilvēku starpā sākas naids, šķelšanās, rūgtums un asaras – kāda skrampa, kas skārusi pašapziņu vai lepnību, ir likusi novērsties un nocietināties. Tu nemaz nezinī, kāpēc ir noticis tā, nemaz nezinī, kas ir bijis otrs apzinājis un vai tur maz ir bijis jaunums, vai tur maz ir bijis kāds iemesls vai griba tevi ievainot. Pārvērtē par jaunu savas sāpes, savas brūces, savas bēdas, savus sarūgtinājumus! Mēs tomēr esam saistīti, jo sie divi bauši – Dievu mīlēt un mīlēt savu tuvāku – sader kopā. Mēs nevaram tos nošķirt, mēs nevaram nodoties mīlestībai

(Turpinājums no 3. lpp.)

uz Dievu, kamēr sirds dzīlumos vēl ir rūgtuma piliens.

Pirms tu nāc Viņa priekšā, – izlīgsti! .. Mēs nevaram pastāvēt Viņa priekšā, Pestītājs saka, ja mēs paši neesam piedevuši. Ne velti, kad mācekļi lūdza, lai Viņš tiem mācītu lūgšanas, kā lūgšanai jātop, lūgšanu vidū ir šī – piedod mums tā, kā mēs piedodam tiem, kas mums ir parādā. Tikai tad mums ir atvērtā iespēja pieiet pie Viņa altāra un pienest savu upuri [t.i., savu pateicību], kad mēs esam savai sirdij likuši upurēt tās paštaisnību, lepnību, aizskarto pašapziņu, savu cilvēcisko

(1991)

sarūgtinājumu, bēdas un sāpes un beidzot piedodam arī savam pārīdarītājam. Tu taču nemaz nezini, vai tavs parāds pret viņu nav lielāks nekā viņa parāds pret tevi. Var notikt kāds pārsteigums – ne ar ko vairs neizlabojams un neatsaucams pārsteigums – ka mēs esam vairāk vainīgi, nekā apvainot un apsūdzēt spējam. Tā apsūdzība, kas uz mums krīt, var būt lielāka un smagāka nekā tā, ar kuru mēs nākam Dieva priekšā. Tāpēc esi labvēlīgs, kamēr vēl esi ceļā! Ceļš ir tāls, gājums mums visiem ir viens un tas pats, ceļa galā mūs visus sagaida stāšanās Izšķirēja priekšā. Āmen.

(1991)

Kristības, iesvētības

2010. gada 10. oktobrī iesvētīti
Sigita Rukmane un Mārcis Āboltiņš,
kristīti Kārlis Āboltiņš

12. decembrī kristīta un iesvētīta
Jana Kunavina

19. decembrī kristīta un iesvētīta
Bruno Bagdons, Karīna Štolde,
Karīna Kaufelde un Aija Plinka

2011. gada 13. februārī
kristīta un iesvētīta

Evita Baukerte un
Indra Muižzemniece
kristīti Arvis un Mareks
Muižzemnieki

6. martā kristīts
Pēteris Matīss Lucāns

24. aprīlī kristīti
Patriks Bagdons un Railija
Baukerte, iesvētīta Agate

Minkevica, Vineta Krankale
un Laura Bundule
Kristīti un iesvētīti

Kristiāna Greitāne un
Kristofers Švečenko

Agate Minkevica

Tāpēc arī mēs kopš tās dienas, kad esam par to dzirdējuši, pastāvīgi piesaucam Dievu savās lūgšanās, lai jūs, bagātīgi apvēltīti ar garīgu gudribu un atziņu, visā pilnībā izprastu Viņa gribu. Tad jūs dzīve būs mūsu Kunga cienīga un Viņam viscaur patikama, un jūs nesīsīt auglus ar visāda veida labiem darbiem un pieaugusit Dieva atziņā. Bet Viņš

Savā godības varenībā jūs bagātīgi apvēltīti ar spēku būt izturīgiem un pacietīgiem, un jūs ar prieku pateiksities Tēvam, kas jūs darījis cienīgus dabūt savu tiesu svētajā mantojuma gaismā.

Viņš mūs ir izrāvis no tumšības varas un pārcēlīs Sava mīlā Dēla valstībā, kurā mums dota pestīšana, grēku piedošana.

(Kol 1:9-14)

Laulības

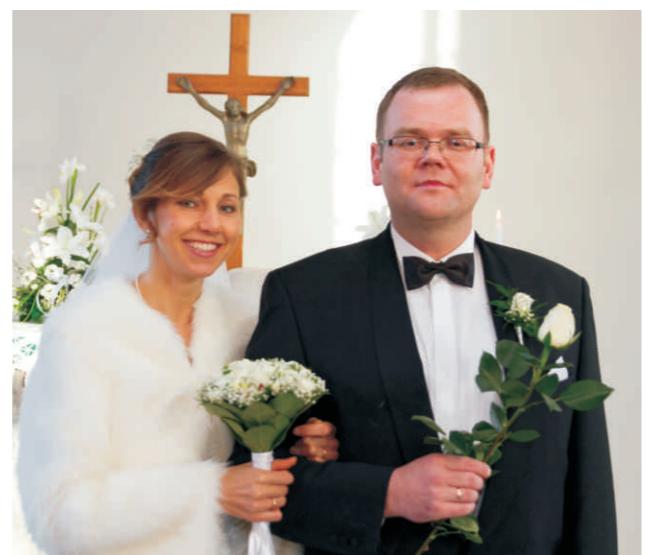

Sandra Bērziņa un Linards Lepse

2011. februārī tika salaūlāti Jānis Derums un Džemina Jermaka.

26. martā – Linards Lepse un Sandra Bērziņa.

.. kas grib dzīvi mīlēt un redzēt labas dienas,
lai attur mēli no jauna un lūpas no viltus runām,
lai novēršas no jauna un dara labu,
lai meklē mieru un pēc tā dzenas,
jo Kungs uzlūko taisnos un uzklauša viņu lūgšanas.
(1Pēt 3: 10-12)

Džemina un Jānis Derumi

Padomes ziņas

Par svarīgāko draudzes saimnieciskajā dzīvē

Aigars Lūsis

Bikeru draudzes padome turpina informēt par svarīgākajiem lēmu-miemiem tās saimnieciskajā dzīvē.

Laikā kopš iepriek-šējās informācijas mūsu draudzes avīzē, mūsu-prāt, tie ir šādi:

1. Pēc rūpīga darba, kas ilga gandrīz gadu, šī gada 15. martā tika noslēgts jauns nekustamā īpašuma Bikerneku ielā 121 nomas līgums. Līgums tika noslēgts ar SIA "Homburg Bikernieku Properties".

No iepriekšējā nomas līguma ar SIA "SMI Latvija" diemžēl bijām spiesti atkāpties, jo nomnieks, acīmredzot nespējot atgūties no ekonomiskās krizes sekām, trešo reizi lūdza arbrīvojumu no nomas maksas.

Jauņajā nomas līgumā paredzēts, ka mūsu draudze nomas maksā ik gadu saņems vismaz 55 000,- EUR, kas ļaus draudzei segt saimnieciskos izdevumus, kā arī pabeigt dievnama un ķestermājas remontu.

Par lielo ieguldīto darbu līguma tapšanā īpašs paldies Indrai Kivilai, Mārcim Markvartam, Jurim Staņevičam, Andrim Sekstem un Aldim Grundem;

2. Šī gada pavasarī mūsu draudzei mainījās grāmatvedis, tāpēc, izmantojot iespēju, vēlos sirsniņi pateikties mūsu ilggadējai grāmatvedei Ainai Eleksei par lielo veikumu grāmatvedības sakārtošanā. Turpmāk draudzes grāmatvedības lietas kārtos uzņēmums "Preisa un Purīpa", kurā strādā mūsu draudzes locekle Sanita Ivdre.

EDR

2011. gada februāris

IENĀKUMI

Ziedoņumi no kolektēm	1036,39
dr. nodeva	190,-
vispārējai lietošanai	1140,-
Samaksa par īri 2011.g. janv., feb.	37,32
Mājokļu un vides dep.	
(Bikeru kapu elektrība)	91,84
diakonijai	81,54
KOPĀ	2577,09

IZDEVUMI

Saimnieciskie	444,70
Algās	1177,85
Ienāk. nod.	285,96
Soc. nod.	551,37
Avanss saimn. darbiem	250,-
Lattelekom pakalpojumi	10,36
Latvenergo pakalpojumi	238,08
Swedbankas pakalpojumi	12,50
LMF	61,-
Mega Sargs	24,20
Baznīcas remonts	554,23
Nekustamā īp. nod.	84,67
Diakonija: pabalsti	245,-
citi:	56,30
KOPĀ	3996,32
Atlikums uz 1. martu	3179,82

2011. gada marts

IENĀKUMI

Ziedoņumi no kolektēm	1478,57
Draudzes nodeva	215,00
Ziedoņumi vispārējām vajadzībām	1065,00
Ziedoņumi diakonijai	92,15
PVN atmaka	544,08
RD Mājokļu un vides departaments	62,72
(elektroenerģija Bikeru kapsētas kantorim)	
Laila Čakare par īri un kom. pakalp.	21,62
KOPĀ	3479,14

IZDEVUMI

Saimnieciskie izdevumi	886,66
Darba algās	1177,85
Iedzīvotāju ienākuma nodoklis	285,96
Valsts sociālās obligātās apdrošināšanas iemaksas	551,47
Sakaru pakalpojumi (Lattelekom SIA) 11,13	
Apsardze (Mega Sargs SIA)	24,40
Bankas pakalpojumi	9,60
Ziedoņums R. Feldmaņa arhīvam	32,22
Avanss diakonijas vajadzībām	80,00
Diakonija: pabalsti	190,00
citi izdevumi	20,00
KOPĀ	3269,29

Naudas atlikums LVL 31.03.2011. 3354,67 EUR 31.03.2011. 27614,94

Biķeru Lasītāju klubs aicina lasīt Guntara un Janas Baikovu grāmatu, kas veltīta bērnu audzināšanai.– "Bērni – svētība un pienākums" (Lmf, 2011). Apspriešana – 1. jūnijā Bībeles stundas laikā

(Turpinājums no 9. lpp.)

saviem vārdiem pat nebija domājis sniegt man mierinājumu.

Kad velns naktī nāk mani mocīt, es vijam atbildu: tagad man ir jāgūl; jo Dieva pavele un kārtība ir tāda, ka dienā jāstrādā, bet naktī jāgūl. .. Ja nu velns vēl turpina, smagi apsūdzēdams mani kā grēcinieku, es viņā neklausos, bet saku: mīļais velns, lūdz par mani! Tu pats nekad neko jaunu neesi darījis un vienīgais esī svēts! Ej pie Dieva un pats iemanto sev žēlastību! Ja gribi darīt mani dievbījigu, tad es tev saku: ārsts, palīdzi pats sev!

.. Kad jūtāties vāji, nepalieliet vieni, bet laujiet, lai citi ar jums runā par Kristu – tā, ka jums nenākoties vienīgi strīdēties ar velnu. Viņš ir liels diskusiju meistars, – ja kādā vietā velns dabū cauri savu galvu, tad veikli ielien tur ar visu savu ķermenī. Tādēļ ej pie savā brāļa un runā ar viņu par Dieva vārdu, jo, "kur divi vai trīs ir kopā Manā vārdā, tur Es esmu viņu vidū". Vienatnē mēs tiešām esam pārāk vāji. Man bieži ir nepieciešams, lai ar mani runātu kaut vai tikai bērns.

Tas notiek tādēļ, lai mēs nevarētu liegties, ka paši esam pietiekami spēcīgi, lai

palīdzi sev un spētu pastāvēt. Tādēļ reizēm man ir vajadzīga tāda cilvēka palīdzība, kuram visā miesā nav tik daudz teoloģijas, cik man mazajā pirkstīpā.

No savas pieredzes esmu mācījies,

kā jāizturas pārbaudījumos, – tam, kas ir skumju, izmisumus un sirdssapņus mocīts, kuru grauz sirdsapņu pārmetumi, ir

stingri jāturas pie Dieva vārda mierinājuma, tad jāēd, jādzēr un jācēsas būt dievbījigu, kristīgu cilvēku sabiedrībā, tad viņam kļūs labāk.

Bieži mani ir mocījušas domas par predestināciju jeb nolemību, proti, par to, ko un kā Dievs grib ar mani darīt. Taču galu galā es – paldies Dievam! – pilnīgi novēros no šīm domām, lai turētos pie Dieva gribas un Vārda, kas mums ir atklājies. Neko augstāku mēs nespējam sasniegt, jo cilvēks nekad nespēj izdibināt apslēpto Dieva gribu, un Dievs to apslēpj velna dēļ, – lai šīs gudrais gars pieviltons un kristu kaunā. No mums viņš ir mācījies Dieva gribas atklāsmi, bet apslēpto padomu Dievs patur pie Sevis un glābā noslēpumā. Mums pietiek ar to, ka mācāmies par Kristus cilvēciskumu, kurā Tēvs mums ir Sevi atklājis. Taču mēs esam mulķi – mēs neievērojam Dieva vārdu un Tēva gribas atklāsmi Kristū, bet m

Finanšu pārskati

2010. gada augusts

Atlikums uz 1. augustu **6613,23**

IENĀKUMI

Ziedoņumi no kolektēm	2076,-
dr. nodeva	83,70
vispārējai lietošanai	21,-
mērķa ziedoņums celiņa ierīkošanai	10,-
samainīta valūta	7,41
par ģimeņu salidojumu	462,60
aizdevuma atmaksas no Smiltenes dr.	55,65
diakonijai	146,39
KOPĀ	2862,75

IZDEVUMI

Saimnieciskie	40,65
Algās	1236,02
Ienāk. nod.	305,70
Soc. nod.	479,65
Avanss saimniec. vajadz.	150,-
Lattelekom pakalpojumi	12,54
Latvenergo pakalpojumi	182,20
Rīgas ūdens	5,17
Swedbankas pakalpojumi	10,20
Mega Sargs	24,20
LMF pa grāmatām	167,58
Samaksa par telpu īri "Vējavās"	1180,01
gim salidojumā	5,15
Atmaksas par ģim. salidojumu	34,25
Diakonijā: zāles	23,58
pabalsti	50,-
KOPĀ	2559,31

Atlikums uz 1. septembri

Depozīts EUR **6916,67**

20414,94

2010. gada septembris

IENĀKUMI	
Ziedoņumi no kolektēm	1356,55
dr. nodeva	97,20
vispārējai lietošanai	60,-
mērķa ziedoņums celiņa ierīkošanai	10,-
samainīta valūta	7,41
par ģimeņu salidojumu	45,50
aizdevuma atmaksas no Smiltenes dr.	55,65
diakonijai	267,58
KOPĀ	1900,06

IZDEVUMI

Saimnieciskie	397,03
Algās	1211,02
Ienāk. nod.	305,70
Soc. nod.	495,96
Lattelekom pakalpojumi	12,60
Latvenergo pakalpojumi	194,35
Swedbankas pakalpojumi	10,20
Mega Sargs	24,20
LMF pa grāmatām	167,58
Samaksa par telpu īri "Vējavās"	1180,01
gim salidojumā	5,15
Diakonijā: pabalsti	110,-
citi:	20,-
KOPĀ	4128,65

Atlikums uz 1. oktobri

4688,08

2010. gada oktobris

IENĀKUMI	
Ziedoņumi no kolektēm	1846,70
dr. nodeva	112,-
vispārējai lietošanai	90,-
mērķa ziedoņums celiņa ierīkošanai	10,-
samainīta valūta	13,23
par grāmatām	80,-
diakonijai	130,63
KOPĀ	2282,56

IZDEVUMI

Saimnieciskie (t.sk.mācībām 100,-, zāles pjāv.)	209,55
Algās	1176,02
Ienāk. nod.	340,83
Soc. nod.	545,10
Avanss saimn. darbiem	50,-
Lattelekom pakalpojumi	13,36
Latvenergo pakalpojumi	192,33
Swedbankas pakalpojumi	2,50+8,10
Mega Sargs	24,20
LMF	60,-
Kanalizācijas ierīkošana	613,61
Nekustamā ip. nod.	2,46
Diakonijā: pabalsti	70,-
slimnīcu apmaka	95,-
citi:	64,-
KOPĀ	3566,05

Atlikums uz 1. novembri

3404,59

2010. gada novembris

IENĀKUMI

Ziedoņumi no kolektēm	1913,44
dr. nodeva	24,-
vispārējai lietošanai	67,-
CLEAHHOUSE (par zāles plaušanu)	121,-
Mājas vides dep	
(Elektrība Bīkeru kapos)	37,98
diakonijai	142,58
KOPĀ	2306,-

IZDEVUMI

Saimnieciskie	373,19
Alga	1136,02
Ienāk. nod.	319,75
Soc. nod.	515,62
Avanss diak. saimn. darbiem	30,-
Lattelekom pakalpojumi	10,51
Latvenergo pakalpojumi	213,98
Swedbankas pakalpojumi	10,40
Mega Sargs	24,20
Avanss	300,-
KOPĀ	2890,51

Atlikums uz 2011. gada 1. janvāri

4189,56

27614,94 EUR

2010. gada decembris

IENĀKUMI

Ziedoņumi no kolektēm	2442,61
dr. nodeva	164,50
vispārējai lietošanai	1700,-
avanss atmaksas	62,56
L. Čakare par īri 2010.g. nov., dec.	37,32
Mājas vides dep. (elektrība Bīkeru kapos)	71,60
diakonijai	140,52
KOPĀ	4619,11

IZDEVUMI

Saimnieciskie	328,60
Algās	1136,02
Ienāk. nod.	319,75
Soc. nod.	332,06
Avanss diakonijas izd.	532,7
Lattelekom pakalpojumi	10,02
Latvenergo pakalpojumi	10,80
Mega Sargs	24,20
Avanss	300,-
KOPĀ	2890,51

2011. gada janvāris

IENĀKUMI

Ziedoņumi no kolektēm	1582,30
dr. nodeva	285,-
vispārējai lietošanai	1160,-
SIA RAL atmaksas	215,-
Aizdevuma atmaksas no Smiltenes ev. lut. draudzes	166,95
diakonijai	151,83
KOPĀ	3561,08

IZDEVUMI

Saimnieciskie	293,19
Algās	1136,02
Ienāk. nod.	305,70
Soc. nod.	495,86
Avanss diakonijas izd.	50,-
Lattelekom pakalpojumi	9,82
Latvenergo pakalpojumi	229,62
Swedbankas pakalpojumi	8,10
Mega Sargs	24,20
LMF	140,-
Rīgas ūdens	8,88
Diakonijā: pabalsti	450,-
KOPĀ	3151,59

Atlikums uz 1. februāri

4599,05

Draudzes gadskārtējā kopsapulce notiks sestdien, 16. jūlijā, plkst. 18:00

Dienas kārtībā – draudzes padomes atskaites.

(Turpinājums no 3. lpp.)

tas bija garīgs šoks, sevišķi tāpēc, ka šī runa tribīnē tika sākta ar lūgšanu – visa vēršanās pret mani notika ar lūgšanu! Tieši pret mani vērsās tādēļ, ka es biju tas, kurš nolasīja Revīzijas komisijas ziņojumu, lai gan mēs visi trīs Revīzijas komisijas locekļi to izstrādājām kopā. Es gan laikam biju visradikālākais.

Pieredzot tik negatīvu attieksmi, es gribēju atteikties no šī amata un vairs nekandidēt nākamās Revīzijas komisijas sastāvam; arī no Virsvaldes man tika ieteikts vairs nekandidēt, bet – paldies Dievam! – mani atrunāja mācītājs Aleksandrs Bite un draudzes priekšnieks Ivo Ozoliņš. Viņi teica, lai nekādā gadījumā neatsakos no amata Revīzijas komisijā. Viņi abi arī metās mani aizstāvēt, un ne vien viņi, bija arī citi, kas mūs aizstāvēja.

Tad sekoja Revīzijas komisijas vēlēšanas, pirms kurām arhibīskaps Jānis Vanags sacīja, ka Revīzijas komisiju vajagot papildināt ar mācītāju. Tad es sapratu – tā ir politiska spēle, lai mūs "izķīdinātu". Tas tiešām bija politiski gudri, mums pieleicot klāt ceturto Revīzijas komisijas locekli – mācītāju no Zviedrijas, kas dzīvo un kalpo šeit, Latvijā. Šāds gājiens arī uz vienu gadu izdevās, jo mēs iekšēji komisijā nespējām būt pretrūnās, visas domstarpības veiksmīgi tika noglūdinātas. Tāpēc nākamajā Sinodē – tā notika 2008. gadā – mēs nebijām kaujas spējīgi, mēs kā karavīri nebijām gatavi savā posteņi, bijām nevarīgi. Šajā Sinodē pieņēma GASN. Mēs, protams, brīdinājām par finanšu likviditātes problēmām, bet mūsu nostāja vairs nebija tik asa. Arī man pašam likās, ka GASN tomēr varētu izdoties, es nebiju pilnīgi pārliecīnāts, ka tas ir aplami. Man bija zuduši orientieri, es nesapratu, vai tas ir vajadzīgs vai nav, es brīžiem patiešām to nesapratu. Ka mājai nav pamata – tas man bija pilnīgi skaidrs; mums gan visu laiku tika stāstīts, ka kaut kas tikšot veidots, taču bija acīmredzams, ka nekas netiek darīts, lai nauda rastos. Sapratu, ka būs problēmas, jo tēriji tikai auga un auga; kādu budžetu gribēja, tādu arī plānoja. Vienubrīd plānotais budžets Virsvaldei un komisijām sasniedza divus miljonus latu. Ja tāds tiktu pieņemts, budžeta deficitis sasniegta vienu miljonu, taču šo plānoto budžetu pārskatīja un izmaiņīja.

Un tad finanšu problēmas tiešām sākās?

Jā. Tas bija 2009. gada beigās, kad baznīcas kontā bija atlikuši apmēram 80 tūkstoši latu – no šīs summas bija jāizmaksā alga Virsvaldes darbiniekim un 130 mācītājiem, no kuriem daļa piespiedu kārtā tika "iestumta" GASN. Praktiski tas nozīmēja visiem šiem cilvēkiem un viņu ģimenes locekļiem pēkšķi paziņot, ka turpmāk vairs algu izmaksāt nespēsim. Uzskatīju, ka cilvēkus par to vajadzētu brīdināt savlaicīgi, tāpēc ir jāaizņemas

nauda, bet tikai tik daudz, lai mūsu iepazīstos ar draudzes sniegtajām finanšu "lidmašīna" neietriektos zemē, bet varētu nosēsties. Tobraid situācija tiešām bija ļoti draudīga, nemaz negribu domāt, kas ar mūsu baznīcu varēja notikt!

Naudu tiešām aizņēmās – 400 tūkstošus latu, ieķīlājot īpašumu. Tika veikts negatīvi neproporcionālais aizņēmums, jo ķīlas vērtība bija apmēram divi milioni, bet pretī saņēmām daudz mazāku summu uz lieliem procentiem, turklāt bija risks un bailes, ka aizdevuma līgumā varētu būt paslēpti nosacījumi, kā rezultātā ķīlu varētu zaudēt. Bet tad veiksmīgi pārdeva ēku Doma laukumā 1 un no saņemtās naudas tika segta parāda summa. Šobrīd ieķīlātās īpašums ir jau atgūts, manas bažas, par laimi, nepiepildījās.

Cik liela ir summa, ko LELB ir parādā?

Apmēram trīs miljoni latu. Tas ir aizdevums no Misūri Sinodes, par ko jāmaksā 5 % gadā. Patlaban naudas pietiek, lai segtu procentus. Aizdevums tika tērēts, bet nebija nekādas atskaitu sistēmas, nav arī skaidrs, ko mēs par šo naudu esam ieguvuši. Nauda iztērēta, bet kādi augļi no tā visa ir paliekuši?

Varbūt izdotos parādu atdot, ja pārdotu tos īpašumus, ko vairums draudžu nodeva Virsvaldei?

Ar īpašumu pārņemšanu ir neskaidrības, tika noslēgti ziedoju mu līgumi ar draudzēm, nekas vairāk. Juridiski tie joprojām ir draudžu īpašumi, turklāt līdz šim nekādi vērā nemami pārdošanas darījumi nav veikti. Pašlaik notiek, manuprāt, pirmais veiksmīgais darījums, jo ir atradušies cilvēki, kas uzpērk mācītājmuižas ainaviski skaistās vietās. Ir pareizi, ka īpašumi tiek pārdoti komplektos, tādējādi tiek paaugstināta katra atsevišķā īpašuma vērtība. Pirmai reizi pārdotas vecās mācītājmuižas, kas vairumā atrodas nolaistā stāvoklī. Pašām draudzēm nav cilvēku, kas īpašumus varētu apsaimniekot.

Kā tu nokļuvi LELB Revīzijas komisijā?

Mani uzaicināja mūsu draudzes mācītājs Aleksandrs Bite, bet tobraid es nesapratu, ko uzņemos. Tika izveidots gatavs kandidātu saraksts, par to nobalsoja, un viss. Taču šis amats garīgi ir ļoti smags, vismaz šobrīd. Ir patiešām grūti visu laiku baznīcas iekšējās būt kā sargam, uzraugam.

Naudas plūsmas uzraudzība, ziņojumi Sinodei, ko vēl LELB Revīzijas komisija veic?

Mēs braucam revīzijās uz draudzēm. Ir bijis, ka gadā jābrauc pie astoņām draudzēm, bet ir bijuši gadi, kad izbraukumu ir mazāk vai pat nav nevienna. Tas nav prognozējami.

Kā tiek izvēlētas draudzes, uz kurām doties?

Bīskaps izvēlas, kurās draudzēs vizitēt, viņš sastāda plānu. Liepājas bīskaps šogad iecerējis apmeklēt sešas draudzes – katrā iecirknī pa vienai. Tās ir dažādas draudzes – gan tādas, par kurām dzirdētas labas

(Turpinājums 12. lpp.)

misionāri atmāca un sacīja: "Viena sieva – labi, vairākas sievas – slikti. Pirmo paturiet, pārējās atlaidiet!" Ja Kamerūna būtu Eiropa vai Amerika, tā varētu rīkoties. Taču sabiedrība kopumā ir citāda. Lai sieviete izķīlētu no vecāku nama, viņai jāgaida uz vīru. Un nu tiek pateikts, lai viņas atlaiž, jo tas šim jaunajam Dievam nepatīk. Ko gan viņas, palikušas bez apgādnieka, lai darītu? Ko domātu par šo jauno Dievu?

Kad vīrs apņem sievu, viņi vienojas, vai tā būs vienas vai vairāku sievu laulība. Ja viņi ir vienojušies, ka tā būs vienas sievas laulība, sievai ir veto tiesības – nekādu citu sievu! Taču ko darīt, kad vairāku sievu ģimene kļūst par kristiešiem? Vai mācīt, ka tas ir grēks? Ja tā, tad – ko darīt ar draudzajām sievām? Ja ne, tad – kāpēc gan arī kristiesiem nevarētu būt vairākas sievas? Vai varam pie Kunga mielasta aicināt gan tos, kam viena sieva, gan tos, kam vairākas? Tieci nu skaidrībā!

Kamerūnā, apņemot sievu, vīrs maksā tādu kā izpirkumu, kā dāvanu sievas vecākiem. Tādēļ pastāv uzskats, ka sieva ir vīra īpašums. Ja vīrs nomirst, vīra brālis saņem mirušā sievu mantojumā. Tieši tādēļ jāsāk ar pašu pamatu mainīšanu. Baznīcāi jāmāca, ka abi – vīrietis un sieviete – ir radīti pēc Dieva tēla un līdzības. Abi vienlīdz vērtīgi un cienījami, tikai katrs saviem uzdevumiem. Turklāt – pēc Radītāja ieceres – radīti dzīvei viena vīra un vienas sievas laulībā. Kad parādīsies un pieaug Šī apziņa, tad arī jautājumi par draudznievību pamazām pazudīs. Diemžēl to nevar izdarīt šodien un uzreiz, tas prasīs laiku un pacietību, tas liks mums uzmanīgi rūpēties par katru cilvēku tieši viņa situācijā, apzinoties, ka arī par viņu Kristus ir miris.

G.B. Paldies, Žan Baptist, par šo sarunu! Vai ir kas tāds, ko tu gribētu novēlēt kristiešiem Latvijā?

Ž.B.M. Jēzus Kristus nāk pie mums tur, kur mēs esam, tajā zemē un tajā kultūrā, kurā dzīvojam. Pārāk bieži mēs gribam paņemt kaut ko gatavu un, daudz nedomājot, to uzspiest citai situācijai. Tam parasti nav labas sekas. Pārdomājiet, cik maz mēs patiesība saprotam Dieva gudrību! Tādēļ jālauj, lai Dieva vārds uz mums runā, lai Jēzus Kristus pats mūs dara gudrus. Lai mēs spētu runāt uz cilvēkiem tā, ka viņi sadzīrētu un saprastu vēsti par Dieva mīlestību, lai sajustu to savās sirdīs. Tad arī viņi paši degs vēlmē dalīties ar šo vēsti un Kristus baznīca augs. Mums nav jāpārveido kultūra, lai pasludinātu Dieva mīlestību, Jēzus pats pārveidos kultūru no iekšienes, kad vēsti par Viņu aizsniegs cilvēku sirdis.

BIKERU DRAUDZES AVIZE

Redakcija:
Bikernieku 146, Rīga, LV-1079
e-pasts: bikeru.avize@e-apollo.lv
(C) Bikeru evaņģēliski luteriskā draudze

Par pārbaudījumiem

Es bieži esmu sūdzējis zāles, kas mums atnes daudz laba un palīdz pret visu jauno.

Neviens neprot pareizi mācīt un rakstīt par Dieva zēlastību, ja viņš pats nav krieti pārbaudīts un vingrinājies garīgos pārbaudījumos. Es pats bez šādiem pārbaudījumiem nevarētu runāt par zēlastību. Tādēļ jau arī mūki un juristi neko īsti nezina par to mācīt un rakstīt.

Dievs mani ir diezgan smagi pārbaudījis, un es esmu bijis nepacietīgs, tādēļ ka daudzās smagās slimības ir izsmēlušas manus spēkus. Taču Dievs labāk nekā mēs paši zina, kam kalpo mūsu pārbaudījumi. Mūsu Kungs Dievs ir kā grāmatu drukātājs, kas saliek burtus otrādi. Viņa salikto teikumu mēs labi redzam, bet drukātā veidā to izlasīsim viņā pasaule; pagaidām mums jābūt pacietīgiem.

Vientulība atnes skumjas. Cilvēkam uzbrūk smagas, jaunas un grūtas domas, kad viņš ir viens. Šādos brīžos viņš dedzīgāk pārdomā kādu lietu, un tad, ja noticis kas nepatīkams, mēs vienatnē savās domās šo lietu padarām lielāku un smagāku, nekā tā īstenībā ir. Mums šķiet, ka neviens nav nelaimīgāks par mums, un ir pat sāpīgi redzēt, ka ciemī klājas labi, turpretī mēs grimstam bēdās un postā.

Kad esmu bēdīgs un grūtsirdīgs, es vairoš no vientulības, eju pie cilvēkiem un plāpāju ar viņiem. Es eju pie savā cūku gana Johana un pie cūkām, lai tikai nepaliku viens.

Bez prakses un pieredzes neviens nevar kļūt izglītots. Tādēļ kāds zemnieks ir pareizi sacījis: brūjas ir labas, ja karotājs prot tās izmantot. Arī Svētie Raksti ir pietiekami skaidri. Taču – lai Dievs dod, ka es tajos pamanu īstos teikumus!

Kad sātāns sāk ar mani diskutēt par to, vai Dievs ir man žēlīgs, es nevaru izmantot vārdu: kas mīl Dievu, tas iemantīs Dieva valstību. Jo sātāns uzreiz pārmet: tu neesi mīlējis Dievu! Es nevaru arī stāties viņam pretī, sacīdam, kas esmu uzciņīgi lasījis un sludinājis. Viņš prot to visu noliegt, un manai sirdij nākas atzīt, ka neko neesmu darījis tā, kā vajadzētu. Vienīgais, ko es viņam varu pateikt, ir: Jēzus Kristus ir miris par mani. Man palīdz tikai mācība par grēku piedošanu. [...]

Kad 1535. gadā Vitenbergas Universitātē nāvējošās slimības dēļ tika pārcelta uz Jēnu un es šī notikuma dēļ biju ļoti noraizējies un noskumis, doktors Pommers man sacīja: "Nav šaubu, ka mūsu Kungs Dievs debesīs domā: "Ko gan lai vēl daru ar šo cilvēku? Es viņam esmu devis tik daudz brīnišķigu dāvanu, bet viņš joprojām necer uz Manu zēlastību!" Sie vārdi man bija liels, brīnišķīgs mierinājums un iegūlās manā sirdī tik stingri, it kā tos būtu teicis enģelis no debesīm, kaut arī toreiz doktors Pommers ar

Kad 1535. gadā Vitenbergas Universitātē nāvējošās slimības dēļ tika pārcelta uz Jēnu un es šī notikuma dēļ biju ļoti noraizējies un noskumis, doktors Pommers man sacīja: "Nav šaubu, ka mūsu Kungs Dievs debesīs domā: "Ko gan lai vēl daru ar šo cilvēku? Es viņam esmu devis tik daudz brīnišķigu dāvanu, bet viņš joprojām necer uz Manu zēlastību!" Sie vārdi man bija liels, brīnišķīgs mierinājums un iegūlās manā sirdī tik stingri, it kā tos būtu teicis enģelis no debesīm, kaut arī toreiz doktors Pommers ar

(Turpinājums 11. lpp.)

Kristieši pasaulē

(Turpinājums no 7. lpp.)

kur, viņuprāt, cilvēks vēl nebija spēris savu kāju, viņi atrada lielākas vai mazākas kristiešu grupas. Ir iztekti minējumi, ka šīs kristiešu grupas varētu būt Indijas baznīcas misijas rezultāts. No Palestīnas uz Indiju caur apustuli Tomu, tad no Indijas uz Āfriku, – Evangelījam attālumus nav šķērslis.

G.B. Vai arī tavi priekšteči pieder kādam senākam kristiešu atzarm?

Ž.B.M. Nē, tomēr varu palielīties ar ko

citu – manu senču tīcības aizsākumi ir saistīti ar kādu īpašu notikumu. Kā zināms, mēs esam joti sabiedriski cilvēki. Mums patīk lietas pārrunāt, apspriest, uzsklausīt, kas nu kuram par ko sakāms. Īpaši, ja piedzīvots kas neparasts, piemēram, kāds satraucošs sapnis.

Tā nu apmēram pirms simts gadiem vairāki mūsu ciemata iedzīvotāji vienlaikus sapnī redzēja kādu neizskaidrojamu parādību. Citu vārdu, kā to aprakstīt, viņiem nebija, tā nu viņi redzēto izteica šādi: "Mēs redzējām, kā pie mums ieradās balts cilvēks uz dzelzs auma."

Tādas lietas katru nakti nesapņo, kur nu vēl vairāki vienlaikus! Tāpēc saprotams, ka šīs sapnis ilgāku laiku bija galvenais sarunu temats.

Tad kādu dienu ciematā ieradās misionārs – ar... motociklu! Turklāt – no Amerikas, no luterānu Brāļu draudzēm. Ko darīja mani senči? Protams, klausījās misionāra stāstītajā ar pavērtām mutēm. Kad mans ciemats bija kristīts, liela daļa iedzīvotāju vēlējās labo vēsti par Kristu nest tālāk. Vairāki Evangelīja sludināšanu pieņēma kā savu mūža aicinājumu. Kopš tā laika un pateicoties tieši sludināšanai no iekšpuses – no ciltbsrāļu vidus – mūsu baznīca ir krietni paaugusies.

Pašlaik esam vairāk nekā 500 draudzes, apmēram 90 tūkstoši, pa vienam mācītājam uz katriem apmēram 300 draudžu locekļiem. Es teikšu tā: Dievs vienmēr ir vismaz pāris soļus mums priekšā. Misionāri, protams, var priecāties, ka viņiem izdevies svētīgi pasludināt, taču labie sludināšanas augļi ir tikai tādēļ, ka Dievs jau iepriekš bija sagatavojis dzirdīgas ausis.

G.B. Vai šīs vīzijas sapņos bija kas līdzīgs praviešu redzējumiem? Tās atklāja, kam jānotiek, lai gan, pirms nāca piepildījums, bija grūti saprast, kas ar tām domāts.

Ž.B.M. Tā es to saprotu. Es arī ticu, ka dievatzinā, lai arī joti nepilnīga, var apslēptā veidā būt klātesoša kultūrā. Kā piemēru varam nemēt manas ciltis praksi. Reizi gadā tiek svinēts kāds īpašs rituāls. To parasti oktobrī aizsāk mūsu ciltis augstais priesteris, kurš pats dzīvo Čadā. Tad pakāpeniski šīs rituāls tiek svinēts visās Tupuri dzīves vietās; tāds kā svinību vilnis pāršalc visu Tupuri apdzīvoto teritoriju. Kā tas notiek? Katras ģimenes galva ņem gaili vai vistu un sagatavo to kā upuri par visu savu ģimeni. Putns tiek nokauts; iekšas, tauki, āda tiek nolikti krustcelēs. Parasti to tūlīt apēd suņi vai putni. Bet pats upura putns tiek sagatavots ģimenes

mielastam. Ko šīs rituāls nozīme Tupuri laudīm? Šīs upuris tiek pienests, lai izlūgtos grēku piedošanu par visu, kas sastrādāts iepriekšējā gadā, un vienlaikus arī lai izlūgtos svētību nākamajam gadam. Paralēli ir jāņem arī izdobs kīrbi vai kas tamlīdzīgs, jāievieto tajā pelni, jāiznes ārā no apdzīvotās vietas un jāasait. Tas tiek darīts, lai simboliski viss launais tiktu izvākts ārā no mājas, lai dzīve sāktos šķīsti un no jauna, lai "vecie grēki", ja tā var teikt, vairs netraucētu.

Tagad palūkojies 3. Mozus grāmatas 16. nodaļā, kur aprakstīts Salīdzināšanās dienas rituāls. Nav gluži tie paši dzīvnieki, bet joti līdzīgs princips gan. No kurienes nāk šīs rituāls, kad tas aizsākta, to neviens vairs neatceras. Bet šāds rituāls, cik man zināms, ir izplatīts gandrīz visā Āfrikā. Katrā vietā var būt sava specifika, upura dzīvnieks vai putns var atšķirties, var būt arī kādas nianes paša iepreti dēmonu varai. Doma jau laba, diemžēl viņi iedomājās, ka Svētais Gars ir kas tāds, ko viņi var izrīkot pēc sirds patikas. Daudz kas no viņu darīta būtu jāuztver uzmanīgi, bet pati iecere – rīkoties atbilstoši situācijai – ir apsveicama. Pēdējā laikā arī mūsu baznīca ir sākusi runāt uz cilvēkiem tādā valodā, kādu viņi saprot, bet ir vēl daudz darāmā. Tā vietā, lai mēģinātu afrikāņus padarīt par eiropešiem vai amerikāņiem, vajadzētu domāt, kā vēsti par Kristu pasniegt Āfrikā saprotamā veidā. Piemēram, ja cilvēki baidīs no dēmoniem, no burvestībām, tad viņiem jāmāca, ka Jēzus svētā miesa un asinis šķīsta mūs no visa ļaunā un aizdzenētās ļaunošas garus. Jēzus Kristus ir uzvarējis gan Sātanu, gan viņa pulkus, tāpēc, ja esam vienoti ar Viņu Kristībā un Svētajā Mielastā, mums nav no kā baidīties. Tas spētu uzrunāt Āfrikas kontekstā. Tāpat arī ar šo ikgadējo grēku piedošanas un svētības izlūgšanās rituālu. Tas gan vēl nav mēģināts, taču es vēlētos kādu dienu sludināt par Jēzus kā par ideālo, pilnīgo upuri; ka visi upuru gaili, vistas vai citi dzīvnieki tagad ir lieki. Viņš vienreiz par visām reizēm ir dzēsis mūsu grēkus, paņēmis prom visu ļauno un ikreiz, kad sanākam kopā, dāvā mums savu svētību. Tas būtu kas tāds, ko mūsu cilvēki uzreiz saprastu, viņi šo rituālu ir svinējuši un svin, tā būtu valoda, kādu viņi saprot. Turklāt līdzīgā veidā Jaunajā Derībā runā arī Vēstules ebrejiem autors.

Ž.B.M. Tātad Kamerūnas kristiešiem ir jājatrod piemērots veids, kā pasludināt Bībeles vēsti.

Ž.B.M. Tā gan. Tomēr vislielākā problēma mums šodien saistīs ar laulību. Kamerūna ir interesanta valsts. Ar valsts likumu laulība ir noteikta kā vīrieša un sieviešu savienība. Bet ar citu likumu, izdabājot vietējām tradīcijām, laulība ir noteikta kā vīrieša un vairāku sieviešu savienība, jo daudzniecība ir visai izplatīta.

Ko mums kā baznīcīai darīt? Sākumā atvesejojas. Tā ir daļa no tautas gudrības. Bet, protams, ir arī daudz šāmaņu, kas darbojas ar dēmonu palīdzību, lai kā viņi paši to dēvētu – par balto vai melno magiju. Tā ir Āfrikas ikdiena.

G.B. No tā, ko stāsti, šķiet, ka Āfrikas vide ir būtiski atšķirīga no tā sauktās Rietumu kultūras. Kā tas ietekmē baznīcas pasludinājumu?

Ž.B.M. Daudz kas atkarīgs no tā, kā baznīca spēj piemēroties kultūrai.

Piemēram, sākotnēji misionāri stāstīja, ka nekādu dēmonu nav. Tā esot tikai mārķīcība un nieki. To viņi varēja mēģināt iestāstīt sev, nevis cilvēkiem, kuri ar šo realitāti pavism tieši sastapās ikdienā. Vasarvētku draudzes bija pirmās, kas mēģināja šo jautājumu risināt, nevis ignorēt. Viņi piedāvāja Svētā Gara spēku iepreti dēmonu varai. Doma jau laba, diemžēl viņi iedomājās, ka Svētais Gars ir kas tāds, ko viņi var izrīkot pēc sirds patikas. Daudz kas no viņu darīta būtu jāuztver uzmanīgi, bet pati iecere – rīkoties atbilstoši situācijai – ir apsveicama. Pēdējā laikā arī mūsu baznīca ir sākusi runāt uz cilvēkiem tādā valodā, kādu viņi saprot, bet ir vēl daudz darāmā. Tā vietā, lai mēģinātu afrikāņus padarīt par eiropešiem vai amerikāņiem, vajadzētu domāt, kā vēsti par Kristu pasniegt Āfrikā saprotamā veidā. Piemēram, ja cilvēki baidīs no dēmoniem, no burvestībām, tad viņiem jāmāca, ka Jēzus svētā miesa un asinis šķīsta mūs no visa ļaunā un aizdzenētās ļaunošas garus. Jēzus Kristus ir uzvarējis gan Sātanu, gan viņa pulkus, tāpēc, ja esam vienoti ar Viņu Kristībā un Svētajā Mielastā, mums nav no kā baidīties. Tas spētu uzrunāt Āfrikas kontekstā. Tāpat arī ar šo ikgadējo grēku piedošanas un svētības izlūgšanās rituālu. Tas gan vēl nav mēģināts, taču es vēlētos kādu dienu sludināt par Jēzus kā par ideālo, pilnīgo upuri; ka visi upuru gaili, vistas vai citi dzīvnieki tagad ir lieki. Viņš vienreiz par visām reizēm ir dzēsis mūsu grēkus, paņēmis prom visu ļauno un ikreiz, kad sanākam kopā, dāvā mums savu svētību. Tas būtu kas tāds, ko mūsu cilvēki uzreiz saprastu, viņi šo rituālu ir svinējuši un svin, tā būtu valoda, kādu viņi saprot. Turklāt līdzīgā veidā Jaunajā Derībā runā arī Vēstules ebrejiem autors.

Ž.B.M. Tātad Kamerūnas kristiešiem ir jājatrod piemērots veids, kā pasludināt Bībeles vēsti.

Ž.B.M. Tā gan. Tomēr vislielākā problēma mums šodien saistīs ar laulību. Kamerūna ir interesanta valsts. Ar valsts likumu laulība ir noteikta kā vīrieša un sieviešu savienība. Bet ar citu likumu, izdabājot vietējām tradīcijām, laulība ir noteikta kā vīrieša un vairāku sieviešu savienība, jo daudzniecība ir visai izplatīta.

Ko mums kā baznīcīai darīt? Sākumā atvesejojas. Tā ir daļa no tautas gudrības. Bet, protams, ir arī daudz šāmaņu, kas darbojas ar dēmonu palīdzību, lai kā viņi paši to dēvētu – par balto vai melno magiju. Tā ir Āfrikas ikdiena.

Pārdomām

Es Tev pateicos, ka esmu tik brīnišķi radīts, brīnišķi ir Tavi darbi, mana dvēsele to labi zina

(Ps 139:14)

Aleksandrs Bite

Sie kvēlie pateicības gudrībā atklāj par cilvēku.

Mūsdienās nereti ir sastopams kāds priekšstats, kas rada ļoti praktiskas konsekvenses – vārds *dvēsele*, kas tradicionāli tīcīs izmātītās apzīmējumam, viņa personības apzīmējumam, vārdu atrodami 139. psalmā, kur mēs lasām par to, kā Dāvids Svētā Gara rosinātā izbrīnā apjauš sevi kā Dieva veidotu un lolotu radījumu. Tādējādi viņš itin kā no jauna ierauga savas attiecības ar Dievu, savu Radītāju, un atklāj daudzas arī mums būtiskas lietas par Dievu un cilvēku. Šī iemesla dēļ 139. psalms ir ļoti piemērots teksts, ko var ķemt par pamatu pārdomām būtības tiek reducēta uz kādiem psihiskiem un fizioloģiskiem procesiem, un rezultātā veidojas priekšstats, ka psihiskie un fizioloģiskie traucējumi ir arī pašas cilvēka būtības izmaiņas. Tas rada uzskatu: jo mazāk paliek pāri no psihiskās un fizioloģiskās smadzeņu aktivitātes, jo mazāk paliek pāri no cilvēka personas. Cilvēks, kura smadzeņu darbība kādas slimības rezultātā ir būtiski aprūtināta (piemēram, liegtas kustības vai runas spējas, zudusi atmiņa vai izmaiņas uztvare), vairs netiek uzskatīts par pilnvērtīgu cilvēku.

Mēs šodien dzīvojam ārkārtīgi straujā zinātnes un tehnoloģiju attīstības laikmetā, kas pētniekiem sniedz nebijušas iespējas iedzīlināties Dieva radītās pasaules noslēpumos, – tas bieži vien būtiski ietekmē cilvēku uzskatus. Arī uz tīcīgajiem dziļu iespādu atstāj apgalvojumi, ka zinātnieki ir ko atklājuši, izpētījuši vai pierādījuši; nereti tas pat nēm pārsvaru pār Dieva vārda atklāsmi. Daudzu cilvēku apziņā izteikums *zinātniski pierādīts* nozīmē 'patiess'. Vai tas vienmēr ir tā? Diezgan bieži uz kādu zinātnisko atklājumu pamata cilvēki izdara arī pārsteidzīgus secinājumus un rada kādas ideoloģiskas nostādes, kas ir pretējas Dieva vārda atklāsmi. Daudzu cilvēku apziņā izteikums *zinātniski pierādīts* nozīmē 'patiess'. Vai tas vienmēr ir tā? Diezgan bieži uz kādu zinātnisko atklājumu pamata cilvēki izdara arī pārsteidzīgus secinājumus un rada kādas ideoloģiskas nostādes, kas ir pretējas Dieva vārda atklāsmi. Daudzu cilvēku apziņā izteikums *zinātniski pierādīts* nozīmē 'patiess'. Vai tas vienmēr ir tā? Diezgan bieži uz kādu zinātnisko atklājumu pamata cilvēki izdara arī pārsteidzīgus secinājumus un rada kādas ideoloģiskas nostādes, kas ir pretējas Dieva vārda atklāsmi. Daudzu cilvēku apziņā izteikums *zinātniski pierādīts* nozīmē 'patiess'. Vai tas vienmēr ir tā? Diezgan bieži uz kādu zinātnisko atklājumu pamata cilvēki izdara arī pārsteidzīgus secinājumus un rada kādas ideoloģiskas nostādes, kas ir pretējas Dieva vārda atklāsmi. Daudzu cilvēku apziņā izteikums *zinātniski pierādīts* nozīmē 'patiess'. Vai tas vienmēr ir tā? Diezgan bieži uz kādu zinātnisko atklājumu pamata cilvēki izdara arī pārsteidzīgus secinājumus un rada kādas ideoloģiskas nostādes, kas ir pretējas Dieva vārda atklāsmi. Daudzu cilvēku apziņā izteikums *zinātniski pierādīts* nozīmē 'patiess'. Vai tas vienmēr ir tā? Diezgan bieži uz kādu zinātnisko atklājumu pamata cilvēki izdara arī pārsteidzīgus secinājumus un rada kādas ideoloģiskas nostādes, kas ir pretējas Dieva vārda atklāsmi. Daudzu cilvēku apziņā izteikums *zinātniski pierādīts* nozīmē 'patiess'. Vai tas vienmēr ir tā? Diezgan bieži uz kādu zinātnisko atklājumu pamata cilvēki izdara arī pārsteidzīgus secinājumus un rada kādas ideoloģiskas nostādes, kas ir pretējas Dieva vārda atklāsmi. Daudzu cilvēku apziņā izteikums *zinātniski pierādīts* nozīmē 'patiess'. Vai tas vienmēr ir tā? Diezgan bieži uz kādu zinātnisko atklājumu pamata cilvēki izdara arī pārsteidzīgus secinājumus un rada kādas ideoloģiskas nostādes, kas ir pretējas Dieva vārda atklāsmi. Daudzu cilvēku apziņā izteikums *zinātniski pierādīts* nozīmē 'patiess'. Vai tas vienmēr ir tā? Diezgan bieži uz kādu zinātnisko atklājumu pamata cilvēki izdara arī pārsteidzīgus secinājumus un rada kādas ideoloģiskas nostādes, kas ir pretējas Dieva vārda atklāsmi. Daudzu cilvēku apziņā izteikums *zinātniski pierādīts* nozīmē 'patiess'. Vai tas vienmēr ir tā? Diezgan bieži uz kādu zinātnisko atklājumu pamata cilvēki izdara arī pārsteidzīgus secinājumus un rada kādas ideoloģiskas nostādes, kas ir pretējas Dieva vārda atklāsmi. Daudzu cilvēku apziņā izteikums *zinātniski pierādīts* nozīmē 'patiess'. Vai tas vienmēr ir tā? Diezgan bieži uz kādu zinātnisko atklājumu pamata cilvēki izdara arī pārsteidzīgus secinājumus un rada kādas ideoloģiskas nostādes, kas ir pretējas Dieva vārda atklāsmi. Daudzu cilvēku apziņā izteikums *zinātniski pierādīts* nozīmē 'patiess'. Vai tas vienmēr ir tā? Diezgan bieži uz kādu zinātnisko atklājumu pamata cilvēki izdara arī pārsteidzīgus secinājumus un rada kādas ideoloģiskas nostādes, kas ir pretējas Dieva vārda atklāsmi. Daudzu cilvēku apziņā izteikums *zinātniski pierādīts* nozīmē 'patiess'. Vai tas vienmēr ir tā? Diezgan bieži uz kādu zinātnisko atklājumu pamata cilvēki izdara arī pārsteidzīgus secinājumus un rada kādas ideoloģiskas nostādes, kas ir pretējas Dieva vārda atklāsmi. Daudzu cilvēku apziņā izteikums *zinātniski pierādīts* nozīmē 'patiess'. Vai tas vienmēr ir tā? Diezgan bieži uz kādu zinātnisko atklājumu pamata cilvēki izdara arī pārsteidzīgus secinājumus un rada kādas ideoloģiskas nostādes, kas ir pretējas Dieva vārda atklāsmi. Daudzu cilvēku apzi

Pārdomām

(Turpinājums no 5. lpp.)

nozīmīgas lietas: 1) Dāvids runā par sevi, distancējoties no savas miesas, sava ķermenja – viņam kā personai, Dāvidam, tiek piešķirta mīsa (..*Tu mani veidoji un piešķiri man ķermenī*); 2) Dāvids runā par sevi kā par personu arī tad, kad viņš vēl nav ieņemts mātes mīsās (..*Tavas acis mani redzēja kā bezmīsas iedīgli .. Tavā grāmatā bija rakstītas visas manas dienas, jau noteiktas, kad to vēl nebija it nevienas*); 3) Dāvids kā Dieva radīta būtne vienlaikus ir garīga un fiziska būtne. Šīs abas daļas kopā veido viņa pilnīgo "es" (Es Tev pateicos, ka es esmu tik brīnišķi radīts .. Manas būtnes veidojums Tev nebija apslēpts, kad es slepenībā tapu radīts, zemes dzīļumos veidots).

Dāvids saka: "Tu, piešķiri man ķermenī." Tas nozīmē – viņam, Dāvidam, ir piešķirts ķermenis, un tādējādi Dāvids šeit netieši norāda uz dvēseli kā dziļāko cilvēka personas būtības nesēju, kas pastāv neatkarīgi no personas mīsās un, iespējams, pirms tās (*Tavā grāmatā bija rakstītas visas manas dienas, jau noteiktas, kad to vēl nebija it nevienas*).

Arī būdams bez mīsās (pirms tā viņam tika dota un arī pēc nāves, kad tā viņam tika atņemta), Dāvids bija, ir un būs Dāvids. To skaidri attiecībā uz citiem svētajiem apstiprina mūsu Kunga vārdu: "Es esmu Ābrahāma Dievs, Izāka Dievs un Jēkaba Dievs. Dievs nav mirušo, bet dzīvo Dievs." (Mt 22:32) Kad šie vārdi tika izteikti, Ābrahāma, Izāka un Jēkaba mīsās jau vairākus gadus simtus bija satrūdejušas pīšlos, bet Dievs vēl aizvien sauc sevi par Ābrahāma, Izāka un Jēkaba Dievu, jo viņu dvēseles ir dzīvas un viņi vēl aizvien ir Ābrahāms, Izāks un Jēkabs. Turklāt – un tas ir ļoti svarīgi – Jēzus ar šiem vārdiem pamato mirušo augšāmcēšanos! Tas nozīmē, ka dvēsele arī bez mīsās pilnībā saglabā personas būtiskās iezīmes un pēc augšāmcēšanās saņems jaunu, augšāmcēltā Kristus godības mīsei līdzīgu ietēru (Fil 3:21). Biblē arī daudzās citās vietās tiek runāts par cilvēka dvēseles pēcnāves eksistenci, kurā tā ir šķirta no mīsās (piemēram, Lk 16:22, 23; Atkl 6:9–11, 14:13; Jēz 14:4–10).

Protams, cilvēka dvēseles, viņa būtības, izpausmes top citiem redzamas, dzīrdamas un sajūtamas, pateicoties viņa mīsei, taču Biblē aprakstīti arī daži gadījumi, kad mirušie, kuriem vairs nav mīsās, atsevišķos Dieva noteiktos apstākļos var saistīties ar dzīvajiem redzamā un dzīrdamā veidā. Kā piemēru varētu minēt mirušā Samuēla sarunu ar Saulu (1Sām. 28) vai jau apmēram 13 gadsimtus pirms Jēzus dzīves laika mirušā Mozus sarunu ar Jēzu, ko redz un dzīrd arī apustuļu Pēteris, Jēkabs un Jānis (Mt 17:3–8).

Ja jau mirušais Mozus, kura mīsās jau sen satrūdejušas, var sarunāties ar Jēzu un mirušais Sāmuēls, kura mīsās dus kapā, var atklāties Saulam un ar viņu sarunāties – vai

tad viņi vēl vairāk nebūtu tie paši – Mozus un Samuēls –, pat ja savās šīs zemes dzīves dienās būtu tapuši triekas, atmiņas zuduma vai kādu citu slimību skart? Slimības un nespēks nebūtu pārmācis viņu būtību! Viņi nebūtu "tas, kas no viņiem palicis pāri", bet gan Mozus un Samuēls.

Par to, ka dvēsele pastāv zināmā neatkarībā no mīsās stāvokļa vai spējām, nebūtu tā pati, kas agrāk? Kad cilvēks guļ dziļā miegā un neko nedzīrd, nerēdz un nevar citiem neko pateikt, kad viņš nezina, kas apkārt notiek, vai tad viņa būtībā un dvēselē kaut kas būtisks ir mainījies? Vai tad viņš nav tas pats cilvēks, kas viņš bija nomodā? Vai tad pret viņu nav jāizturas ar cieņu arī tad, kad viņš guļ? Viņš taču nav atmiņas pašiem par sevi ir cieši saistītas ar iepāšu apziņu: "Tas esmu es."

Mūsu pirmās bērnības atmiņas parasti saistītas ar 2–4 gadu vecumu vai pat agrāku laiku, kad mēs daudz ko vēl nezinājām, nevarējām, nepratām, nesapratām, neizjutām, tāpat arī daudzi fizioloģiskie un ar mūsu smadzenēm saistītie procesi notika citādi nekā pieaugušajiem vai nemaz vēl nebija sākušies. Tomēr pilnīgi neatkarīgi no višām šīm ar mīsās un smadzeņu darbību saistītajām atšķirībām mūsu sevis apzināšanās un izjūta bija tāda pati, kāda tā ir šodien, kad esam kļuvuši pieauguši un esam Dieva priekšā vairs nav principiāli atkarīgs no cilvēka vispārējā veselības stāvokļa. Atmiņas zuduma, prāta spēju aptumsuma vai bezsamaņas dēļ viņš nevar pazaudēt savu ticību un Dieva dotās pestīšanas dāvanas. Dvēsele šo mantu patur sevī, un nekāds mīsās apgrūtinājums to nevar atņemt, jo ticība, tāpat kā cilvēka dvēsele, nav cilvēka smadzeņu darbības rezultāts, bet Svētā Gara atdzīvinātās un augšāmcēltās dvēseles spēja paturēt Dieva dotās pestīšanas dāvanas līdz pat Kristus atnākšanas dienai:

"Ja nu jūs esat augšāmcelti līdz ar Kristu, tiecieties pēc tā, kas augšā, kur Kristus sēž pie Dieva labās rokas. .. Jo jūs esat miruši un jūs dzīvība līdz ar Kristu apslēpta Dievā. Kad Kristus – jūs dzīvība – parādīsies, arī jūs līdz ar viņu tiksiet atklāti godībā." (Kol 3:1, 3, 4)

Vai cilvēks šai pasaulei dzīvo, vai mirst, – viņa dvēsele aizvien paliek dzīva Kristū, kā apustulis Pāvils to raksta: "... ja dzīvojam, dzīvojam savam Kungam un, ja mirstam, mirstam savam Kungam. Tātad, vārām dzīvojam, vai mirstam, mēs piederam savam Kungam." (Rm 14:8) Skaidra atziņa par šīm lietām patiesi ir īsts un vārens mierinājums, kas droši pamatots Dieva īstenotajā cilvēka radīšanas darbā. Tāpēc neļausim sevi mulsināt ar pasaules gudrības vārdiem un atziņām, lai mēs vienmēr līdz ar Dāvidu varētu saukt: "Es Tev pateicos, ka es esmu tik brīnišķi radīts, brīnišķi ir Tavi darbi, mana dvēsele to labi zina." [BDA]

Kādu sīmu māmuļu bija ķērusi trieka, un viņa palika gandrīz nekustīga, bez runas spējām un gandrīz bez jebkādas adekvātas reakcijas. Tuvinieki, uzskatīdam, ka viņa neko nesaprot, sāka par viņu izteikties un pret viņu izturēties necienīgi. Kad mācītājs tuviniekiem skaidroja, ka viņa visu saprot un izjūt, tikai nespēj to citiem pateikt, tad slimniece pēkšņi itin kā atdzīvojās un sāka par apstiprinājumu māt ar galvu un vāri

Kristieši pasaulē

Guntars Baikovs

Kamerūna. Tā sauc valsti Āfrikas rietumu krastā, kuru dēvē arī par mazo Āfriku jeb Āfriku miniatūrā. Kamerūnas teritorijā ceļotāji var vienkopus atrast visus Āfrikas dabas tipus – gan tukšnešus un tropiskos mūžamežus, gan kalnus un savannu, gan Gvinejas liča pludmales; tāpat arī Āfrikas raksturīgākos dzīvniekus – ziloņus, žirafes, gepardus, nīlziņus, gorillas, degunradžus u.c.

Pirmie zināmie kontakti ar eiropiešiem nodibināti 16. gadsimtā, kad spāņu tirgoņu kuģi piestāja šajā krastā. Tieši tad Kamerūna tika pie sava vārda. Noenkuļojušies kādas upes delta un atradusi garneļu pārpilnību, spāņi nodēvēja šo upi par Rio des Cameroes (cameroes – spāņu val.'garneles'). Nedaudz vēlāk portugālu tirgoņi to pārsauca savā valodā – Rio des Camerones. Tādējādi savu nosaukumu Kamerūna ieguvusi, pateicoties garneļiem. Šī Āfrikas valsts, kura tikai pirms 50 gadiem atguvusi savu neatkarību no angļu un franču kolonistiem un kurā ir gandrīz 20 miljoni iedzīvotāju un vairāk nekā 200 etnisko grupu, ir mūsu sarunu biedra dzimtā zeme.

Guntars Baikovs. Pateicoties mūsu sarunu biedriem, esam ielūkojušies jau daudzās pasaules malās, bet Āfrikā būsim pirmo reizi. Pastāsti, lūdzu, par sevi!

Žans Baptists Mberebe. Laipni lūgti Kamerūnā! Mans vārds ir Žans Baptists Mberebe (Jean-Baptiste Mberebe), esmu dzimis un audzis Kamerūnā, Datčekas (Datchek) pilsētā, Tupuri ciilti. Mana cielts apdzīvoja Kamerūnas un Čadas teritoriju jau ilgi, pirms Kamerūna kļuva par valsti. Kopš tika formāli noteiktas Kamerūnas valsts robežas, daļa no apmēram 900 tūkstošiem Tupuri ciilti locekļiem dzīvo Čadā, daļa – Kamerūnā. Mani vecāki ir otrs paaudzes kristieši, esmu audzis luterānu ģimenē kā trešais bērns un pirmais dēls. Kopš esam 10 brāļi un māsas. Mūsu zemē ģimene tiek uzskatīta par lielu vērtību; liela ģimene – tas ir liels lepnums. Kamerūnā šķiet neparasti, ja ģimene ir tikai divi vai trīs bērni.

G.B. Kā tu nokļuvi šeit, Konkordijas seminārā?

Ž.B.M. Jau kopš pusaudža gadiem mani interesēja misijas darbs. Šķita, ka arī man būtu jāpieliek roka Evaņģēlijā vēsts izplatīšanā. Tomēr notika tā, ka mana pirmā izglītība bija jurisprudence. Taču, kad biju pabeidzis studijas, tieši tobrīd mūsu baznīca meklēja vīrus, kuri vēlētos atsaukties kalpošanas aicinājumam un uz vairākiem gadiem dotos studēt uz ASV. Trīs gadus pavadīju maģistrantūrā. Atgriezies Kamerūnā, pāris gadus kalpoju draudzē, tad mani uzacīnāja par pasniedzēju mūsu baznīcas

Kristus garneļu un šamaņu zemē

Bībeles koledžā. Pēc pāris nostrādātiem gadiem pasniedzēja amatā mani atkal nosūtīja uz ASV, šoreiz – uz doktorantūras studijām.

G.B. Cik senas ir Āfrikas kristietības saknes?

Ž.B.M. Tas nav tik viegli atbildams. Dažādās vietās kristietība iesakojojas dažādos vēstures posmos. Jau pirmajos gadsimtos kristietība izplatījās Āfrikas ziemeļu dalā. Man nav konkrētu ziņu, cik tālu aizgāja tālaika misionāri, bet ir zīpas par kristiešu kopienām dažādās Āfrikas vietas 8. gadsimtā, 11. gadsimtā u.tml. Kad 19. gadsimtā Āfrikā no jauna sākās intensīva misija, misionāriem nācās sastapties ar daudziem pārsteigumiem. Nonākuši vietās,

(Turpinājums 8. lpp.)